

Βιβλίο των Κριτών Γ' Κεφάλαιο

Τα έθνη που παρέμειναν στη χώρα

Και ταῦτα τὰ ἔθνη, ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραήλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς

Αυτά δε είναι τα έθνη, τα οποία αφήκεν ανυπότακτα ο Κυριος μεταξύ των Ισραηλιτών, ώστε να δοκιμάζη την πίστιν και την υπακοήν όλων αυτών, οι οποίοι δεν εγνώρισαν και δεν έλαβον μέρος στους κατά των Χανααίων πολέμους.

πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτά·

Ακόμη δε και δια να διδάξη τας κατόπιν γενεάς των Ισραηλιτών προς πόλεμον, διότι αι μεταγενέστεροι αύται γενεαί δεν έλαβον μέρος και δεν εγνώρισαν τας πολεμικάς επιχειρήσεις των προγόνων των.

τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χανααναῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμών ἕως Λαβωεμάθ.

Τα ειδωλολατρικά δε αυτά έθνη είναι τα εξής· Αι πέντε σατραπείαι των αλλοφύλων (Φιλισταίων), όλοι οι Χανααίοι, οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι οι οποίοι κατοικούσαν το όρος Λιβανον, από το όρος Αερμών μέχρι της Λαβωεμάθ. Οι Φιλισταίοι κατέλαβαν τη νοτιοδυτική ακτή και τελικά τη νότια και κεντρική πεδιάδα. Είμαστε εντυπωσιασμένοι με το γεγονός ότι, εκτός από τους Φιλισταίους, αναφέρονται μόνο αυτοί οι βόρειοι Χανααίοι. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το κεφάλαιο 1, πολλές πόλεις στο κέντρο της γης έμειναν επίσης στα χέρια των Χανααίων και ως εκ τούτου εδώ και οι Χανααίοι δεν είχαν ακόμη εξολοθρευτεί και έγιναν παρομοίως για τους Ισραηλίτες, όχι μόνο σύμφωνα με την ο λόγος του αγγέλου του Κυρίου, αλλά και επειδή οι Ισραηλίτες που κατοικούσαν ανάμεσα σε αυτές τις φυλές των Χανααίων συνήψαν μαζί τους γάμους και υπηρετούσαν τους θεούς τους. Θα καταλήγαμε στο συμπέρασμα ότι η μόνη περιοχή της γης που ήταν κάπως ελεύθερη από Χανααίων ήταν ο νότος που καταλαμβάνεται από τον Ιούδα και τον Συμεών. Όπως είδαμε στο κεφάλαιο 1, ο Ιούδας ήταν επιτυχημένος στην καταπολέμηση των Χαναανιτών, αλλά, όπως και οι υπόλοιπες φυλές, δεν βρήκαν τη δύναμη να τους οδηγήσουν από τις πεδιάδες.

καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολάς Κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Ἀφήκε δηλαδή ο Κύριος αὐτὰ τα ἔθνη δια να δοκιμάση δι' αὐτῶν τοὺς Ἰσραηλίτας και να μάθη εἰάν αυτοὶ υπακούουν και τηροῦν τὰς ἐντολάς τὰς ὁποίας δια μέσου τοῦ Μωϋσέως εἶχε δώσει ο Κύριος στοὺς προγόνους των.

καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χανααναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου

Οἱ Ἰσραηλίται κατώκησαν και ἀνεμίχθησαν μαζί με τοὺς Χανααναίους, τοὺς Χετταίους, τοὺς Ἀμορραίους, τοὺς

καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

Οἱ Ἰσραηλίται ἔλαβον ὡς συζύγους των τὰς θυγατέρας ἐκείνων και ἔδωκαν εἰς ἐκείνους ὡς συζύγους τὰς θυγατέρας των, και ἐλάτρευσαν τοὺς εἰδωλολατρικοὺς θεοὺς ἐκείνων.

Ο Γοθονιήλ

Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ καὶ τοῖς ἄλλοις.

Διέπραξαν ἔτσι οἱ Ἰσραηλίται φαύλα και παράνομα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐλησμόνησαν Κυριὸν τὸν Θεὸν των και ἐλάτρευσαν τὰ εἰδῶλα τοῦ Βααλ και τὰ ἱερά ἄλση ὅπου υπήρχον και οἱ βωμοὶ των εἰδώλων.

καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαίμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν. καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαίμ ἔτη ὀκτώ.

Δι' αὐτὸ και ἤναψεν ἡ οργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν και παρέδωσεν αὐτοὺς δούλους εἰς τὰ χέρια τοῦ Χουσαρσαθαίμ, βασιλέως τῆς Μεσοποταμίας. Και ἐγιναν οἱ Ἰσραηλίται δούλοι και φόρου υποτελεῖς ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη στον Χουσαρσαθαίμ.

καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος σωτήρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτούς, τὸν Γοθονιήλ υἱὸν Κενέζ, ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν,

Οἱ Ἰσραηλίται μέσα ἀπὸ τὴν κάμινον τῆς θλίψεώς των ἐκράξαν πρὸς τὸν Κύριον ζητοῦντες τὴν λύτρωσιν. Ὁ δε Κύριος ἀνέδειξε τότε σωτήρα τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τὸν Γοθονιήλ, υἱὸν τοῦ Κενέζ, νεωτέρου ἀδελφοῦ τοῦ Χαλεβ.

καὶ ἐγένετο ἐπ’ αὐτόν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν, καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ.

Πνεῦμα Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτόν καὶ τὸν ἀνέδειξε Κριτὴν τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Τότε αὐτὸς ἐξῆλθεν μαζὴ με Ἰσραηλίτας πολεμιστὰς εἰς πόλεμον ἐναντίον τοῦ Χουσαρσαθαίμ. Ὁ δε Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια αὐτοῦ νικημένον τὸν Χουσαρσαθαίμ, βασιλέα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀνεδείχθη ἔτσι ἡ ἐξουσία καὶ ἡ δύναμις τοῦ Γοθονιήλ ἰσχυρὰ καὶ μεγάλη ἐπὶ τοῦ Χουσαρσαθαίμ.

καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ.

Ἠσύχασε δε τότε ἡ χώρα ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ὁ Γοθονιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Κενέζ.

Ὁ Γοθονιήλ ἢ Οθνιήλ ἦταν ὁ πρῶτος Κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυὴ καὶ ἐλευθερωτὴς τοῦ ἀπὸ τῆ σκλαβιά τοῦ βασιλιά τῆς Μεσοποταμίας Χουσαρσαθαίμ. Ἦταν καὶ διοικητὴς τοῦ Ἰσραὴλ γιὰ σαράντα χρόνια. Ἦταν γιὸς τοῦ Κένεζ ἢ Κενά καὶ ἀδελφὸς τοῦ Σαραΐα (Σεραΐα) (Α' Παραλειπομένων 4,13. Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ 15,17. Κριταὶ 1,13. 3,9). Γιὸι τοῦ Γοθονιήλ ἦταν ὁ Αθάθ (Χαθάθ) καὶ ὁ Μαναθί (Μεοναθάν) (Α' Παραλειπομένων 4,13). Ἦταν νεότερος ἀνιψιὸς τοῦ Χάλεβ (Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ 15,17. 3,9). Ἡ σύζυγός τοῦ Ασχάν (Ασχά), κόρη τοῦ Χάλεβ, εἶχε δοθεῖ στὸν Γοθονιήλ ὡς δῶρο γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς πόλης Δαβείρ (Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ 15,17. Κριταὶ 1,13). Ὁ Γοθονιήλ κατοικοῦσε στὴ χώρα Ναγέβ (Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ 15,19). Σύμφωνα με τοὺς υπολογισμοὺς τῶν χρονολογιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ Γοθονιήλ θα πρέπει νὰ κυβέρνησε τοὺς Ἰσραηλίτες περίπου τὸ 1381-1342 π.Χ.. Ὄταν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ κατέλαβε τὶς πόλεις τῆς νότιας Χαναάν, μετὰ τὴ Χεβρών πολιορκήσε καὶ κατέλαβε τὴν πόλη Δαβίρ (Δεβείρ), καθὼς καὶ ὅλες τὶς γύρω πόλεις. Τὴν πόλη τὴν κυριεψέ ὁ Γοθονιήλ, γιὸς τοῦ Κενέζ καὶ ἀνιψιὸς τοῦ Χάλεβ.

Οι Ισραηλίτες σκότωσαν όλους τους κατοίκους της πόλης, το βασιλιά της και οτιδήποτε ανέπνεε σ' αυτή. Ο Χάλεβ ως ανταμοιβή του έδωσε για γυναίκα του, την κόρη του Ασχάν (Αχσά), μαζί με την Άνω και Κάτω Γολαθμαΐν (Ιησούς του Ναυή 10,38-39. 15,15-19. Κριταί 1,11-15). Οι Ισραηλίτες είχαν δυσареστήσει με τις πράξεις τους τον Κύριο, τον λησμόνησαν και λάτρεψαν το Βάαλ και την Αστάρτη. Γι' αυτό ο Κύριος ξέσπασε οργισμένος εναντίον τους και τους παρέδωσε στον Χουσαρσαθαΐμ, βασιλιά της Μεσοποταμίας κι έγιναν υποτελείς του για οχτώ χρόνια. Τότε οι Ισραηλίτες επικαλέστηκαν τον Κύριο κι αυτός τους έστειλε τον Γοθονιήλ, γιο του Κενέζ, νεότερου αδερφού του Χάλεβ, για να τους ελευθερώσει. Το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Γοθονιήλ και αναδείχθηκε Κριτής των Ισραηλιτών. Ο Γοθονιήλ βγήκε να πολεμήσει τον Χουσαρσαθαΐμ, κι ο Κύριος τον παρέδωσε στην εξουσία του και τον νίκησε ολοσχερώς. Έτσι η χώρα ησύχασε για σαράντα χρόνια. Έπειτα πέθανε ο Γοθονιήλ, ο γιος του Κενέζ (Κριταί 3,7-11).